

ЛИТОВСКИЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

35.

KURIER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Пятница. 30-го Апрѣля — 1837 — Wilno. Piątek. 30-go Kwietnia.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 17-го Апрѣля.

Въ Высочайшемъ Именномъ Указѣ данномъ Государственному Совѣту, (Въ С. Петербургѣ) 23 Марта изображено: „По 18-й статьѣ учрежденія Государственного Совѣта (Св. Зак. т. 1.) при каждомъ Департаментѣ онаго определено быть Статсъ-Секретарю съ его Помощниками.

Со введеніемъ, силою указа Нашего отъ 20-го сего Марта, Департамента Дѣлъ Царства Польскаго въ общее устройство прочихъ Департаментовъ Государственного Совѣта, всемилостивѣйше повелѣваемъ должность Статсъ-Секретаря въ ономъ исправлять Дѣйствительному Статскому Совѣтнику *Гофману*.

На подлинномъ Собственною Его Императорскаго Величества рукою подписано:

Въ С. Петербургѣ,
17-го Марта 1837 года. „*Быть по сему.*“

Мнѣніе Государственного Совѣта.

Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ Гражданскихъ и Духовныхъ Дѣлъ, рассмотрѣвъ всеподанный доклад Правительствующаго Сената Общаго Собранія первыхъ трехъ Департаментовъ, объ утвержденіи Россійской службы Генерала отъ Кавалеріи и Его Императорскаго Величества Генераль-Адъютанта Викентія Красинскаго въ Графскомъ достоинствѣ, пожалованномъ ему съ Потомствомъ въ 1811 году, во время бытности его во Французской службѣ, *мнѣніемъ положила*: согласно съ заключеніемъ Правительствующаго Сената, утвердить Генераль-Адъютанта, Генерала отъ Кавалеріи Викентія Красинскаго, съ его потомствомъ, въ Графскомъ достоинствѣ.

Подлинное подписаль: *Предсѣдатель Государственного Совѣта Графъ Новосильцовъ. (С. В.)*

— Генераль-Аудиторіатъ, по рассмотрѣніи Военно-суднаго дѣла, произведеннаго надъ Поручикомъ Кавалергардскаго Ея Величества полка Барономъ Егоромъ *Де-Геккереномъ*, нашелъ его виновнымъ въ противозаконномъ вызовѣ Камеръ-Юнкера Двора Его Императорскаго Величества Александра *Пушкина* на дуэль, и въ нанесеніи ему на оной смертельной раны, къ чему было поводомъ то, что *Пушкинъ*, раздраженный поступками *Геккерена*, клонившимися къ нарушенію семейственного его спокойствія, и дерзкимъ обращеніемъ съ женою его, написалъ къ отцу его *Геккерена*, Министру Нидерландскаго Двора Барону *Геккерену*, письмо съ оскорбительными для чести ихъ обоихъ выраженіями. А потому Генераль-Аудиторіатъ, сообразяясь съ Воинскимъ 139 артикуломъ и Свода Законовъ тома XV статью 352, подавалъ: его *Геккерена*, за вызовъ на дуэль и убійство на оной Камеръ-Юнкера *Пушкина*, лишивъ чинъ и пріобрѣтеннаго имъ Россійскаго Дворянскаго достоинства, записать въ рядовые, съ опредѣленіемъ на службу по назначенію Инспекторскаго Департамента. Съ симъ заключеніемъ поднесенъ былъ Государю Императору отъ Генераль-Аудиторіата всеподанный докладъ, на которомъ, въ 18-й день минувшаго Марта, послѣдовала собственноручная Его

WIAOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg, dnia 17-go Kwietnia.

W NAYWYŻSZYM Imiennym Ukazie, danym Radzie Państwa 23-go Marca, wyrażono: „Podług 18-go artykułu Urządzenia Rady Państwa (Połączenia Praw t. 1), przy każdym jey Departamencie naznaczono, ażeby był Sekretarz Stanu ze swemi Pomocnikami.

Po przeprowadzeniu, mocą Ukazu Naszego pod d. 20 teraźniejszego Marca, Departamentu Spraw Królestwa Polskiego do ogólnego urzędzenia innych Departamentów Rady Państwa, *Nayłaskawiey Rozkazujemy*: obowiązek Sekretarza Stanu w nim sprawować Rzeczywistemu Radcy Stanu *Hoffmanowi*.

Na autentyku Własną Jego CESARSKIEY MOŚCI ręką napisano:

St. Petersburg.
17-go Marca 1837 roku.

„*Ma być podług tego.*“

Opinia Rady Państwa.

Rada Państwa, na Departamencie Spraw Cywilnych i Duchownych, rozpatrzywszy nayuniżeńsze przełożenie Rządzącego Senatu Połączonego Zebrania pierwszych trzech Departamentów, o utwierdzeniu Rossyjskiej służby Jenerała Kawaleryi i Jego CESARSKIEY MOŚCI Jenerała-Adjutanta Wincentego *Krasińskiego* w Hrabowskiem dostojenstwie, nadanem mu potomnie w roku 1811, w czasie jego zostawania w służbie Francuzkiej, *przez opinią postanowiła*: zgodnie z wnioskiem Rządzącego Senatu, utwierdzić Jenerała-Adjutanta, Jenerała Kawaleryi Wincentego *Krasińskiego*, z jego potomstwem, w dostojenstwie Hrabowskiem.

Autentyk podpisał: *Prezydent Rady Państwa Hrabia Nowosilcow. (G. S.)*

— Jeneralny Audytoryat, po rozpatrzeniu sprawy Wojennego Sądu, odbytego na Porucznika półku Kawalergardów *NAYJAŚNIEYSZEY CESARZOWEY JEX MOŚCI*, Barona Jerzego *De Heckeren*, znalazł go winnym w przeciwném prawu wyzwaniu Kamerjunkra Dworu Jego CESARSKIEY MOŚCI *Alexandra Puszkina* na pojedynek, i w zadaniu mu śmiertelney rany, do czego było powodem to, że *Puszhin*, głęboko tknięty postępkami *Heckerena*, dążącemi do naruszenia familiyney jego spokojności i zuchwałém postępowaniem z jego żoną, napisał do jego oycy, Ministra Dworu Niderlandzkiego, Barona *Heckerena* list w wyrażeniach, obrażających obudwu ich honor. Przeto Jeneralny Audytoryat, stosując się do 139 artykułu Wojennego i Połączenia Praw tomu XV artykułu 352, mniemał: tegoż *Heckerena*, za wyzwanie na pojedynek i zabicie w nim Kamerjunkra *Puszkina*, pozbawiwszy rang i nabytego przezeń Rossyjskiego Dworzańskiego dostojenstwa, wpisać do szeregowych, z przeznaczeniem do służby podług naznaczenia Inspektorskiego Departamentu. Z tym wnioskiem podane było *NAYJAŚNIEYSZEMU PANU* od Jeneralnego Audytoryatu nayuniżeńsze przełożenie, na które dnia 18 zeszłego Marca, nastąpiła Własnoręczna Jego CESARSKIEY MOŚCI konfirmacya: „*Ma być podług tego, lecz szeregowego Heckerena, jako nie Rossyjskiego poddanego,*

Величества Высочайшая конфирмація: „Быть по сему, по рядового Геккерена, какъ не Русскаго подданнаго, выслать за границу, отобравъ Офицерскіе патенты.“ (Р. И.)

— Государь Императоръ, по представлению Г. Министра Внутреннихъ Дѣлъ, и по положенію Комитета Гг. Министровъ, Высочайше повелѣть соизволилъ во 2-й день минувшаго Марта, постановить на будущее время, чтобы офицерамъ внутренней карантинной стражи, командируемымъ и переводимымъ по дѣламъ службы изъ округа въ округъ, выдаваемые были прогонныя деньги на всякое разстояніе.

— Государь Императоръ, по представлению Г. Министра Внутреннихъ Дѣлъ, и по положенію Комитета Гг. Министровъ, во 2-й день минувшаго Марта Высочайше повелѣть соизволилъ: предоставить Министру Внутреннихъ Дѣлъ опредѣлять на Фабрики, Мануфактуры и заводы врачей съ правомъ Государственной службы, не испрашивая на сѣе каждый разъ особаго разрѣшенія, а по предварительному только сношенію о томъ съ Министромъ Финансовъ.

— Правительствующій Сенатъ слушали рапортъ Г. Министра Внутреннихъ Дѣлъ, при которомъ представляется для зависящаго распоряженія списокъ съ Высочайше утвержденного въ 10-й день минувшаго Марта мнѣнія Государственнаго Совѣта, слѣдующаго содержанія: „Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ Экономіи и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Внутреннихъ Дѣлъ, относительно правила, содержащагося въ 311 ст. Св. учрежд. и уст. кред. установл. (т. XI), согласно съ заключеніемъ Министра, *Мнѣніемъ положило*: силу и дѣйствіе Высочайше утвержденного 14 Октября 1836 года мнѣнія Государственнаго Совѣта объ отнѣніи допущеніямъ въ упомянутой 311 статьѣ дозволенія заемщикамъ оставлять свободными нѣсколько душъ изъ закладываемаго въ Заемномъ Банкѣ селенія, распространить въ равной мѣрѣ и на Приказы Общественнаго призрѣнія.“

— Правительствующій Сенатъ слушали предложеніе Министра Юстиціи, Господина Тайнаго Совѣтника и Кавалера Дмитрія Васильевича Дашкова, при которомъ предлагаетъ Правительствующему Сенату сообщенную ему Г. состоящимъ въ должности Государственнаго Секретаря копію съ Именнаго Высочайшаго указа, въ 20-й день минувшаго Марта Государственному Совѣту даннаго, слѣдующаго содержанія: Учрежденному въ составъ Государственнаго Совѣта Департаменту дѣлъ Царства Польскаго, присвоенъ были правилами конфирмованными Нами въ 27-й день Декабря 1832 года, особенный въ производствѣ дѣлъ порядокъ, — въ видѣ временной мѣры, по неимѣнію еще тогда опредѣлительныхъ свѣдѣній о числѣ и объемѣ занятій, сему Департаменту предлагавшихъ. Нынѣ, по четырехлѣтнемъ опытѣ, указавшемъ перемѣны, въ упомянутыхъ правилахъ необходимы, повелѣваемъ: 1.) Дѣла и чиновниковъ Департамента Царства Польскаго ввести въ общее устройство прочихъ Департаментовъ Государственнаго Совѣта, подчинивъ ихъ на томъ же основаніи, вліянію и надзору Государственнаго Секретаря, въ предѣлахъ, законами для его обязанности предписанныхъ. 2.) Въ Общемъ Собраніи Государственнаго Совѣта изъ дѣлъ, Департаментомъ разсмотрѣнныхъ, вносить по прежнему только тѣ, о которыхъ послѣдуютъ особыя Наши повелѣнія; по прочимъ же представлять Намъ журналы Департамента въ подлинникъ. 3.) Въ подлинныя подносимыхъ чрезъ сей Департаментъ къ Намъ утвержденію проектовъ законоположеній, соблюдать порядокъ, установленный повелѣніемъ Нашимъ, объявленнымъ Государственному Совѣту 3-го Марта 1836 года. За симъ дѣйствіе правилъ 27 Декабря 1832 года во всемъ томъ, что несогласно съ общими учрежденіями Государственнаго Совѣта, отменяется. (Опубликовано Правитель. Сен. Апрѣля 12 дня 1837 года.) (С. В.)

— Въ слѣдствіе Высочайше утвержденного въ 5-й день Января сего года положенія Комитета Гг. Министровъ, по дѣлу о порядкѣ опредѣленія на службу молодыхъ дворянъ и имѣющихъ право на классныя чины, а также уроженцевъ губерній, отъ Польши возвращенныхъ, Г. Министръ Народнаго Просвѣщенія вносилъ на Высочайшее утвержденіе, чрезъ сказанный Комитетъ, списокъ присутственныхъ мѣстъ по Министерству Народнаго Просвѣщенія, кои должны быть отнесены къ губернскимъ, объяснивъ при томъ, что наблюденіе вообще надъ молодыми людьми, опредѣляющимися первоначально на службу въ сѣи губернскія мѣста, и всеподданнѣйшія о нихъ чрезъ каждые полгода донесенія Государю Императору полагалъ бы возложить: 1) По канцеляріямъ: Попечителей Учебныхъ Округовъ, Ценсурныхъ Комитетовъ, учрежденныхъ при Университетахъ, также въ Одес-

выслать за границу, odebrawszy Oficerskie patenta.“ (R. I.)

— CESARZ Jego Mość, po przedstawieniu P. Ministra Spraw Wewnętrznych i po nastąpieniu postanowieniu Komitetu PP. Ministrów, NAWYŻEJ rozkazać raczył w d. 2-gim zeszłego Marca, postanowić na czas przyszły, iżby Oficerom wewnętrznej kwarantannowej straży, komenderowanym i przenoszonym w rzeczach służby z okręgu do okręgu, wydawane były prohonne pieniądze na wszelką odległość.

— CESARZ Jego Mość, po przedstawieniu P. Ministra Spraw Wewnętrznych i nastąpieniu postanowieniu Komitetu PP. Ministrów, dnia 2 zeszłego Marca, NAWYŻEJ rozkazać raczył: zostawić Ministrowi Spraw Wewnętrznych naznaczać do fabryk, rękodzieln i zakładów medyków z prawem służby Państwa, nie proząc na to za każdym razem osobnego rozstrzygnięcia, lecz po uprzednim tylko zniesieniu się o tém z Ministrem Skarbu.

— Rządzący Senat, słuchali rapportu P. Ministra Spraw Wewnętrznych, przy którym przedstawia dla załączającego rozporządzenia kopią NAWYŻEJ utwierdzonej w dniu 10 zeszłego Marca opinii Rady Państwa, brzmienia następującego: „Rada Państwa, na Departamencie Ekonomii i na Powszechném Zebraniu, rozpatrzwszy przedstawienie Ministra Spraw Wewnętrznych, względnie prawidła, zawartego w 311 art. Połączenia Urzędzeń i Ustaw Kredytowych Ustanowień (T. XI), zgodnie z wnioskiem Ministra, przez opinię postanowiła: moc i działanie NAWYŻEJ utwierdzonej 14-go Października 1836 roku opinii Rady Państwa o odmianie dopuszczanego w pomienionym 311 artykule dozwoleńca zostawować pożyczającemu kilka dusz wolnych z ewikcyonowanej w Pożyczkowym Banku wsi, rozszerzyć w równej mierze i na urzędy Powszechnego Opatrzności.“

— Rządzący Senat słuchali przełożenia Ministra Sprawiedliwości, Pana Radcy Taynego Dymitra Wasilewicza Daszkowa, przy którym załączając Rządzącemu Senatowi udzieloną mu przez P. zostającego w obowiązku Sekretarza Państwa kopią Imiennego NAWYŻEJ Ukazu w dniu 20 zeszłego Marca Radzie Państwa danego, w brzmieniu następującem: Urządzonemu w składzie Rady Państwa Departamentowi Spraw Królestwa Polskiego, przepisany był prawidłami, zatwierdzonemi przez Nas w dniu 27 Grudnia 1832 roku, osobny w toku spraw porządek, — w kształcie czasowego środka, z przyczyny, że nie było jeszcze naówczas dostatecznych wiadomości o liczbie i objętości zatrudnień, do tego departamentu należących. Teraz, po czteroletniem doświadczeniu, które wskazywało odmiany, jakie w pomienionych prawidłach są konieczne potrzebne, Rozkazujemy: 1) Sprawy i Urzędników Departamentu Królestwa Polskiego przyprowadzić do ogólnego urządzenia innych Departamentów Rady Państwa, poddawszy je, na teyże osnowie, wpływowi i nadzorowi Sekretarza Państwa, w granicach, prawami dla jego obowiązku przepisanych. 2) Na Powszechne Zebranie Rady Państwa ze spraw, przez Departament przezyrzanych, wnosić po dawnemu te tylko, o których nastąpią szczególne Nasze rozkazy; względem zaś innych, przedstawiać Nam żurnaly Departamentu w autentykach. 3) W podpisaniu podawanych przez ten Departament do Naszego utwierdzenia projektów ustaw, zachowywać porządek, ustanowiony przez Nasz Rozkaz, objawiony Radzie Państwa 3-go Marca 1836 roku. A zatem, obowiązująca moc prawideł 27-go Grudnia 1832 roku, we wszytkiem tém, co się nie zgadza z ogólnemi urządzeniami Rady Państwa, odmienia się. (Opubl. przez Rz. Senat 12 Kwietnia 1837 roku.) (G. S.)

— Na skutek NAWYŻEJ utwierdzonego w dniu 5-tym Stycznia ter. roku postanowienia Komitetu PP. Ministrów, w rzeczy o porządku przeznaczania do rang służby młodych dworczan i mających prawo do rang klasycznych, tudzież rodaków Gubernii od Polski powróconych, P. Minister Narodowego Oświecenia podawał do NAWYŻEJ utwierdzenia, przez pomieniony Komitet, listę miejsc urzędowych w Ministerstwie Narodowego Oświecenia, które powinny być odniesione do Gubernialnych, objaśniwszy przy tém, że w powszechności dozór nad młodemi ludźmi, wchodzącymi początkowo do służby tych miejsc Gubernialnych, i najuniższe o nich co pół roku doniesienia Cesarzowi Jego Mości mniemałby włożyć: 1) W Kancellaryach: Kuratorów Szkolnych Okręgów, Cenzurnych Komitetów, ustanowionych przy Uniwersytetach, tudzież w Odessie i Wilnie, Rządów i Rad Uniwersyteckich i drukarni przy Uniwersytetach;

съ и Вильнѣ, Правленій и Совѣтовъ Университетскихъ и Типографій при Университетахъ; Правленія Ришельевского Лицея и Совѣтовъ Лицеевъ: Демидовскаго и Князя Безбородко; равно какъ по временнымъ Строительнымъ Комитетамъ въ Учебныхъ Округахъ вообще, и по всемъ административнымъ и хозяйственнымъ должностямъ, занимаемымъ гражданскими чиновниками при всѣхъ вышесказанныхъ заведеніяхъ, — на мѣстныхъ Попечителей Учебныхъ Округовъ, или исправляющихъ сіи должности, каждаго по своей части. 2) По канцеляріямъ: при Дирекціяхъ училищъ, Гимназіяхъ, Московскомъ Дворянскомъ Институтѣ и Ставропольскомъ высшемъ Уздномъ училищѣ; а также и по всемъ административнымъ и хозяйственнымъ при нихъ должностямъ, въ Учебныхъ Округахъ: на мѣстныхъ Попечителей оныхъ или исправляющихъ сіи должности; въ Дирекціи Закавказскихъ училищъ: на Главноуправляющаго Грузією, Кавказскимъ и Закавказскимъ краемъ; — а въ Сибирскихъ губерніяхъ: на мѣстныхъ Губернаторовъ, каждаго по своей части. 3) По канцеляріямъ же: Правленія Главнаго Педагогическаго Института, Конференціи и Комитета Правленія Императорской Академіи Наукъ, Императорской Россійской Академіи, Императорской Публичной Библиотеки, Румянцовскаго Музеума и по всемъ административнымъ и хозяйственнымъ при сихъ заведеніяхъ должностямъ, для большаго въ семъ случаѣ единства, на Министра Народнаго Просвѣщенія. Его Императорское Величество, по положенію Комитета, во 2-й день сего Марта Высочайше соизволило на приведеніе въ исполненіе сего предположенія Г. Министра Народнаго Просвѣщенія.

Списокъ подведомственныхъ Министерству Народнаго Просвѣщенія мѣстъ, которыя, по предложенію на службу молодыхъ дворянъ и имѣющихъ право на классныя стипендіи, сравнены съ Губернскими Присутственными мѣстами.

1) Канцеляріи Попечителей Учебныхъ Округовъ. 2) Канцеляріи Ценсурныхъ Комитетовъ, учрежденныхъ при Университетахъ, также въ Одессѣ и Вильнѣ. 3) Канцеляріи Правленій Университетовъ. 4) Канцеляріи Университетскихъ Совѣтовъ. 5) Типографіи при Университетахъ. 6) Канцеляріи Правленія Главнаго Педагогическаго Института. 7) Канцеляріи Совѣтовъ Лицеевъ: Демидовскаго и Князя Безбородко. 8) Канцеляріи Правленія Ришельевского Лицея. 9) Канцеляріи: при Дирекціяхъ Училищъ, Гимназіяхъ, Московскомъ Дворянскомъ Институтѣ и Ставропольскомъ высшемъ Уздномъ Училищѣ. 10) Временные Строительные Комитеты въ Учебныхъ Округахъ вообще. 11) Комитетъ Правленія и Канцеляріи Конференціи Академіи Наукъ. 12) Канцеляріи Россійской Академіи. 13) Канцеляріи Императорской Публичной Библиотеки. 14) Канцеляріи Румянцовскаго Музеума.

Сверхъ того къ разряду губернскихъ мѣстъ причисляются всѣ административныя и хозяйственныя должности, занимаемыя гражданскими чиновниками, при всѣхъ вышесказанныхъ заведеніяхъ.

— На площади противъ Собора Казанской Божіей Матери, снова начались работы для сооруженія памятниковъ двумъ героямъ нашей Отечественной войны: Фельдмаршаламъ *Барклаю де Толли* и *Кутузову*; гранитные пьедесталы уже поставлены на мѣста.

— 30-го числа Марта вновь произведенные изъ Кадетъ 1-го Кадетскаго Корпуса Г. Офицеры Лейб-Гвардіи, артиллеріи и арміи, принеся благодареніе Богу за окончаніе своего воспитанія, совершили установленную присягу на вѣрность службѣ Монарху и Отечеству. Послѣ чего, сообразно съ уставомъ военно-учебныхъ заведеній, Кадеты, отличившіеся успѣхами въ наукахъ, награждены были приличными подарками. Предъ приводомъ къ присягѣ, Законоучитель Корпуса, Священникъ Николай Раевскій, напутствовалъ новопроизведенныхъ назидательнорѣчью. Выразивъ въ ней правила служашаго руководствомъ при воспитаніи дѣтей въ военно-учебныхъ заведеніяхъ, онъ оставилъ живое впечатлѣніе не только въ своихъ питомцахъ, но и во всѣхъ почтившихъ своимъ присутствіемъ торжество Корпуса.

— Знаменитый нашъ скульпторъ *Гальбергъ* окончилъ превосходный бюстъ *Пушкина*: Художникъ не только передалъ съ удивительнымъ сходствомъ черты лица поэта, но выразилъ даже его физиономію — это почти неувимое проявленіе души во внѣшнихъ формахъ. На дняхъ Г. *Гальбергъ* приступилъ къ формованію своего произведенія и въ скоромъ времени мы будемъ имѣть гипсовые экземпляры этого бюста. (А. В.)

— С. Петербургскій купецъ *Ан.*, имѣющій химическій заводъ на шестой верстѣ Шлюссельбургской дороги, около Александровскаго чугунаго завода,

Zarządu Ryszeliowskiego Liceum i Rad Liceów: Demidowskiego i Xięcia Bezborodki; również też w Czasowych Budowniczych Komitetach, w Szkolnych Okręgach w ogólności, i we wszystkich administracyjnych i go-podarczych obowiązkach, zajmowanych przez urzędników cywilnych przy wszystkich wyżej opisanych zakładach, — na miejscowych Kuratorów Szkolnych Okręgów, albo sprawujących te obowiązki, każdego w swym wydziale. 2) W Kancellaryach: przy Dyrekcyach Szkół, Gimnazyach, Moskiewskim Dworzańskim Instytucie i Stawropolskiej wyższej Powiatowej Szkole; tudzież we wszystkich administracyjnych i gospodarczych przy nich obowiązkach, w Szkolnych Okręgach: na miejscowych ich Kuratorów albo sprawujących te obowiązki; w Dyrekcyi szkół Zakaukaskich: na Głównozarządzającego Gruzyą, Kaukaskim i Zakaukaskim krajem; — a w Guberniach Sybirskich: na miejscowych Gubernatorów, każdego w swym wydziale. 3) Zaś w Kancellaryach: Rządu Głównego Instytutu Pedagogicznego, Konferencyi i Komitetu Rządu Cesarzskiej Akademii Nauk, Cesarzskiej Rossyjskiej Akademii, Cesarzskiej Publicznej Biblioteki, Muzeum Rumiancowa i we wszystkich administracyjnych i gospodarczych przy tych zakładach obowiązkach, dla większej w tym względzie jedności, na Ministra Narodowego Oświecenia. Jego Cesarzka Mość, po nastąpieniu postanowieniu Komitetu, dnia 2 ter. Marca Najwyżey zezwolił na przeprowadzenie do skutku tego projektu P. Ministra Narodowego Oświecenia.

Lista miejsc zostających pod wiedzą Ministeryum Narodowego Oświecenia, które, co do wejścia do służby młodych Dworzan i mających prawo do rang klasycznych, porównane są z Gubernialnymi urzędowymi miejscami.

1) Kancellarye Kuratorów Szkolnych Okręgów. 2) Kancellarye Cenzurnych Komitetów, ustanowionych przy Uniwersytetach, tudzież w Odessie i Wilnie. 3) Kancellarye Rządów Uniwersyteckich. 4) Kancellarye Rad Uniwersyteckich. 5) Drukarnie przy Uniwersytetach. 6) Kancellarya Rządu Głównego Pedagogicznego Instytutu. 7) Kancellarye Rad Liceów: Demidowskiego i Xięcia Bezborodki. 8) Kancellarya Rządu Liceum Ryszeliowskiego. 9) Kancellarye: przy Dyrekcyach szkół, Gimnazyach, Moskiewskim Dworzańskim Instytucie i Stawropolskiej wyższej Powiatowej Szkole. 10) Czasowe Budownicze Komitety w Szkolnych Okręgach w ogólności. 11) Komitet Rządu i Kancellarya Konferencyi Akademii Nauk. 12) Kancellarya Akademii Rossyjskiej. 13) Kancellarya Cesarzskiej Publicznej Biblioteki. 14) Kancellarya Muzeum Rumiancowa.

Nadto, do rzędu miejsc Gubernialnych policzają się wszystkie administracyjne i gospodarskie obowiązki, zajmowane przez urzędników cywilnych, przy wszystkich wyżej wymienionych zakładach.

— Na placu, naprzeciw Soboru Najswiętszey Panny Kazańskiej, rozpoczęły się znowu roboty około wzniesienia pomników dwóm bohaterom naszej oyczystey wojny: Marszałkom Polnym *Barclajowi de Tolli* i *Kutuzowemu*; granitowe podnoża postawione już na miejscu.

— Dnia 30 Marca, nowo wyniesieni z Kadetów 1-go Korpusu Kadeckiego P. Oficerowie Gwardyi, Artylleryi i Armii, złożywszy dzięki Bogu za ukończenie swego wychowania, wykonali ustanowioną przysięgę na wierność służby Mонарше i Oyczyźnie. Po czém, podług ustawy Woyskowo-Szkolnych Zakładów, Kadeci, którzy się odznaczyli postępami w naukach, nagrodzeni zostali stosownymi podarunkami. Przed wykonaniem przysięgi, Nauczyciel Religii, Xiądz *Nikołaj Rajewski*, w nauczającey swej mowie, wskazał nowo wyniesionym drogę, której się trzymać mają. Opowiedziawszy w niej prawdę, służącą za przewodnictwo przy wychowaniu dzieci w Zakładach Woyskowo-Szkolnych, zostawił on mocne wrażenie, nie tylko w swoich wychowancach, ale i we wszystkich, którzy zaszczytlili swoją obecnością uroczystość Korpusu.

— Znacomity nasz rzeźbiarz, *Halberg*, ukończył już przewyborne popiersie *Puszkina*. Artysta nie tylko oddał z zadziwiającym podobieństwem rysy twarzy poety, ale wyraził nawet jego fizyognomię — to niepojęte prawie ukazanie się duszy w zewnętrznych formach. W tych dniach P. *Halberg* przystąpi do formowania swojego dzieła, i wkrótce będziemy mieli gipsowe exemplarze tego popiersia. (G. S. P.)

— St. Petersburgski kupiec *Ан.*, mający fabrykę chemicznych produktów, na szóstey wiorście drogi Szlisselburskiej, około Alexandrowskiej fabryki żelaza, kopał tam

рылъ там колодезь наемными работниками. Одинъ изъ нихъ, находясь на днѣ колодезя, услышалъ за стѣною устроеннаго въ немъ сруба, ударъ, гораздо громче ружейнаго выстрѣла. Вслѣдъ за тѣмъ началъ подниматься оттуда паръ, и слышно было шипѣніе, какъ въ паровомъ котлѣ, въ чемъ удостоверили и прочіе работники, спускавшіеся туда поодиначкѣ. *Ан.*, желая въ томъ увѣриться и доискаться причины, приказалъ одному работнику сойти въ колодезь, а самъ, сѣвъ въ ушатъ, привязанный къ канату, взялъ съ собою фонарь съ зажженною свѣчю, и велѣлъ двумъ работникамъ спустить себя внизъ; но онъ еще не достигнулъ дна сажені на двѣ, какъ произошелъ въ колодезѣ взрывъ, подобный пушечному выстрѣлу. Отъ свѣчи распространилось ужасное пламя, съ стрѣмимъ удушливымъ запахомъ, обхватило *Ан.* лице, и загло его платье; потомъ, поднявшись на поверхность, сбросило двухъ стоявшихъ тамъ работниковъ на землю, одному изъ нихъ опалило бороду, а доски и коловоротъ, тамъ лежавшіе, отбросило въ сторону. Между тѣмъ, купецъ *Ан.*, держась за канатъ, крикомъ требовалъ помощи. Оставшіеся наверху работники, опомнясь отъ испуга, вытащили его оттуда; но третій работникъ, бывшій на днѣ колодезя, ниже воспламененія, не подвергся ни какому вреду. Въ колодезѣ, вслѣдъ за тѣмъ, появилась вода, глубокою саженъ до шести; безпрестанно прибывая, она производила шумъ, подобный кипичей водѣ.

С. Петербургская полиція, имѣя обязанность предостеречь отъ подобныхъ случаевъ, извѣщаетъ, что для избѣжанія воспламененія спертаго газа при такихъ работахъ и во всякихъ подземныхъ углубленіяхъ, самый простой способъ есть: до спуска рабочихъ опускать до дна углубленія жаровню съ горящими угольями, дабы воспламененіемъ очистить спертый воздухъ, или же имѣть фонарь, изобрѣтенный Англичаниномъ *Деву*, и употребляемый во всѣхъ рудникахъ. (С. П.)

Варшава, 2-го Мая.

Двѣнадцатый день рожденія Его Императорскаго Высочества Цесаревича, Великаго Князя, Наслѣдника Престола, третьяго дня были торжественны въ здѣшней столицѣ. Всѣ Чиновники, знаменитыя особы и жители города, присутствовали при Богослуженіи въ церкви Св. Креста, въ которой совершалъ молебствіе Его Преосвященство Варшавскій Архiepiscopъ. Во время обѣдни оркестръ разыгрывалъ творенія *Гайдена*, за тѣмъ послѣдовали гимны: *Тебе Бога хвалимъ*. Поздравленія принималъ Его Превосходительство Генералъ-Лейтенантъ *Головинъ*, Главный предсѣдательствующій Директоръ въ Государственной Комиссіи Внутреннихъ Дѣлъ Духовныхъ и Народ. Просвѣщенія. Торжественное молебствіе, въ церкви состоящей въ крѣпости совершалъ Его Преосвященство Епископъ Варшавскій. Ученики Лешенской Гимназіи, подъ руководствомъ *Г. Шилца* пѣли Литургію Эльснера, также *Тебе Бога хвалимъ* и гимнъ: „*Боже Царя храни*.“ Публичное гулянье на площади Красинскихъ продолжалось до вечера; въ большомъ театрѣ было безденежное представленіе, и съ наступленіемъ ночи, весь городъ былъ иллюминированъ.

— Третьяго дня по случаю Свѣтлаго праздника были разные увеселенія для народа на площади Красинскихъ; среди устроенной залы было акробатическое представленіе вмѣстѣ съ другими увеселеніями. Кругомъ устроено 10 каруселей, 5 качелей висачихъ и 2 крутлыхъ, сверхъ того два столба съ наградами, которые получилъ, первый по ловкости пятнадцатилѣтній мальчикъ Францъ *Калинскій*, пропитывающій своими трудами бѣдную мать; ему удалось взлѣзть на эти два столба, на которыхъ было по полному убору, вино и по 40 золот. Въ радости отъ этой добычи онъ спѣшилъ передать оную своей матери. Гулянье продолжалось до поздней ночи, вся площадь была непрерывно наполнена; одни забавлялись, другіе на нихъ смотрѣли. Въ 6 ч. скороходъ *Павловскій* бѣгалъ въ саду Красинскихъ, а съ наступленіемъ вечера, предъ дворцомъ сожжены искусственный фейерверкъ. (G. C.)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Германія.

Мюнхенъ, 22-го Апрѣля.

Единовременное прибытіе Великаго Князя МИХАИЛА и Великой Герцогини *Стефаніи* ожидало нѣсколько нашъ городъ. Сегодня происходить маневры кавалеріи и артиллеріи, вечеромъ будетъ при дворѣ камербалъ, завтра балъ у Герцогини *Лейхтенбергской*, послѣ завтра, по случаю кавалерійскаго праздника, ордена Св. Георгія, собраніе при дворѣ. Въ то же время даны будутъ многіе балы по случаю отъѣзда Папскаго Нунція и при-

студнѣя работниками наемными. Jednemu z nich, znajdującemu się na dnie studni, dał się słyszeć za ścianą urządzonego w niej zrębu huk, daleko mocniejszy od wystrzału ręcznej broni. Wnet potem zaczęła się z tamtąd wydobywać para i słyszeć było syczenie, jak w kotle parowym; o czem zapewnili i inni robotnicy, którzy się tam pojedynczo spuszczaali. *An.*, chcąc o tém przekonać się i dósydź przyczyny, kazał jednemu robotnikowi spuścić się do studni, a sam, wsiadłszy do cebra przywiązanego do liny, wziął z sobą latarnię z zapaloną świecą, i kazał dwóm robotnikom spuszczać siebie na dół; ale o dwa sążnie jeszcze nie doszedł do dna, gdy wybuchła w studni eksplozja, podobna do strzału działowego. Od świecy wszczął się okropny płomień z siarczystym duszącym swądem, objął kupcowi twarz i zapalił odzienie; potem, wyszedłszy na wierzchu, obalił dwóch stojących tam robotników, jednemu z nich opalił brodę, a deski i kołowrot, tam leżące, rzucił na stronę. Tym czasem kupiec *An.*, trzymając się za linę, wołał ratunku. Pozostali na wierzchu robotnicy, ochłonawszy z przestachu, wyciągnęli go z tamtąd. Trzeci robotnik, będący na dnie studni, niżej od płomienia, nie doznał żadnego uszkodzenia. Zaraz potem zjawiła się w studni woda, do sześciu sążni głębokości, która, przybывая bezustannie, czyniła szum, podobny do wody wrzącej.

Policja St. Peter-burska, mając za obowiązek przestrzegać od takichъ zdarzeń, zawiadamia, iż dla uniknięcia zapalenia się zgęszczonego gazu przy podobnychъ robotachъ i we wszelkichъ kopalniachъ podziemnychъ, najprostszы jest sposób; przedъ spuszczeniemъ robotników, spuszczać na dno głębokości fajerkę z palącemi się węglami, aby przezъ zapalenie oczyścić zgęszczone powietrze, albo też trzeba mieć latarnię, wynalezioną przezъ Anglika *Davy*, używaną we wszystkichъ kopalniachъ. (P. P.)

Warszawa, dnia 3 Maja.

Dziewiętnastą rocznicę urodzin Jego CESARSKIEY WYSOKOŚCI WIELKIEGO Xięcia, Następcy Tronu, zawczorą uroczystości obchodzono w tutejszej stolicy. Urzędnicy wszelkichъ władz, znakomite osoby i mieszkańcy miasta, znajdowali się na nabożeństwie w Kościele Ś. Krzyża, gdzie celebrował J.W. JX. Arcy-Biskup Warszawski. W czasie mszy ś. orkiestra grała kompozycją *Haydena*, nastąpiło *Te Deum*. Powinowzwanja przyjmował J.W. Jenerał-Leytenant *Gołowin*, Dyrektor Główny Prezydujący w Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego. Wielkie nabożeństwo w cerkwi w cytadelli, celebrował J.W. JX. Biskup Warszawski. Uczniowie gimnazjum na Lesznie pod dyrekcją J.P. *Piltza* śpiewali mszę *Elsnera*, tudzież *Te Deum* i hymn „*Boże zachowaj Monarchję*.“ Igrzyska na placu Krasińskim trwały od południa do późna; w wielkim teatrze dano widowisko bezpłatne, a gdy się zmierzchno, oświecono wszystkie domy.

— Zawczora z powodu Świąt, odbyły się rozmaite zabawy dla ludu na placu Krasińskich; w środku urządzoney sali przedstawiono widowisko akrobacyjne, połączone z innemi zabawami. Na około jest 10 karuzelów, 5 husztawek bujających, a 2 obracające się, oraz 2 słupy z nagrodami, które otrzymał jako pierwszy z najszybciejszych, Franciszek *Kamiński*, wyrobnik, mający lat 15, żywiący swą pracą ubogą matkę, mieszkający przy ulicy Brzozowej pod N. 210. Był on tyle szczęśliwym, że dostał się na oba słupy, a na każdymъ był kompletny ubiór, wino i po złp. 40. Ucieszony tą zdobyczą, pośpieszył złożyć ją swojej matce. Igrzyska trwały do późnej nocy, cały plac był bezustannie napełniony bawiącemi się, oraz na bawiącychъ się patrzącemi. O godzinie 6, szybkobiegacz *Pawłowski*, w ogrodzie Krasińskim, kurs swój odbywał, a gdy się zmierzchno, przedъ pałacem spalono ognie sztuczne. (G. C.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Niemcy.

Monachium, 22-go Kwietnia.

Jednocześna obecność WIELKIEGO Xięcia MICHAŁA i Wielkiej Xiężniczki *Stefanii*, ożywiła nieco nasze miasto. Dzisiaj odbędą się manewry kawaleryi i artylleryi, wieczoremъ bal u dworu, jutro bal u Xiężney *Leuchtenberg*, po jutrze z okoliczności obchodu orderu Świętego Jerzego, u dworu. W tymъ же czasie, rozmaite pożegnane i powitalne obiady w korpusie dyplomatycznymъ, z przyczyny odjazdu Nuncjusza Papieżkiego i przybycia Posła Austriackiego.

бытія Австрійскаго Посла. Первый получилъ отъ Е. В. Короля украшеніе, которое до сихъ поръ есть единственное въ своемъ родѣ, именно большой крестъ ордена гражданскихъ заслугъ осыпанный брилліантами. Слухъ, что Князь *Долинскій* покупкою приобрѣлъ не большой замокъ Нейберггаузенъ совершенно неоснователенъ. Онъ нанялъ на время съ мебелью квартиру въ домѣ Графа Карла *Рехберга*, а на лѣто замокъ Кефенигъ; о дальнѣйшихъ его планахъ еще ничего не извѣстно.

— Весьма много занимаются проектомъ брачнаго союза между Герцогомъ Максимиліаномъ *Лейхтенбергскимъ* и Принцессою Маріею *Баденскою*. Основательно ли это? откроетъ будущее.

25-го Апрѣля.

Его Императорское Высочество Великій Князь *МИХАИЛЬ*, проживаетъ постоянно здѣсь и осматриваетъ здѣшніе достопримѣчательности. Вчера на Марсовомъ полѣ, Его Высочество находился на маневрахъ кирасирскаго полка Принца *Карла* и артиллеріи, въ сопровожденіи Ихъ Кор. Выс. Кронпринца и Принца *Карла*, Герцога Максимиліана *Лейхтенбергскаго*, Фельдмаршала Князя *Вреде* и проч. Командовалъ Генераль-Лейтенантъ Графъ *Панненгеймъ*. Артиллерія производила маневры по новой системѣ Генераль-Майора *Цоллера*, которую уже прежде одобрилъ Его Величество Императоръ Россійскій. На разводѣ Принцъ *Карлъ* вѣхалъ въпереди своего кирасирскаго полка, и приказалъ переходить мимо Великаго Князя. Его Императорскому Высочеству кажется весьма нравится бесѣда съ нашимъ Кронпринцемъ, коего добродушіе все болѣе приобретаетъ любовь народа. Великій Князь ловкостью и красотою войскъ кажется весьма былъ доволенъ и изъявлялъ благодарность командующимъ Генераламъ.

Штутгартъ, 21-го Апрѣля.

Его В-во Король сегодня въ полдень отправился на нѣсколько дней въ Биберихъ, чтобы присутствовать при бракосочетаніи своего пасынка, Принца Петра *Ольденбургскаго* съ Принцессою Терезіею *Нассаускою*. (А.Р.С.З.)

П р у с с і я.

Берлинъ, 30-го Апрѣля.

По полученному здѣсь вчера вечеромъ телеграфическому сообщенію изъ Парижскихъ журналовъ отъ 26-го ч., Судъ Перовъ въ засѣданіи своемъ 25-го ч., *Менне*, *Лаво* и *Лаказа* присудилъ къ смерти и немедленной казни. *)

А в с т р і я.

Триестъ, 16-го Апрѣля.

Капитанъ *Лестери* оставившій Смирну 21 ч. прош. м. и принужденный за дурною погодою пробыть до 30 ч. въ Специи, уведомляетъ вопреки Капитану *Коллуру*, что многіе жители Идры, гдѣ въ слѣдствіе землетрясенія опровергнуто только отъ 10 до 12 домовъ, отирались на сей островъ. Далѣе онъ разсказываетъ, что въ Санторинѣ близъ города разсыпалась земля, и мѣсто, на которомъ стоялъ городъ со всемъ народонаселеніемъ внезапно погрузилось въ море такъ, что не осталось ни слѣда сего печальнаго происшествія **). Греческій континентъ и прочіе Греческіе острова при томъ не потерпѣли.

(А.Р.С.З.)

Ф р а н ц і я.

Парижъ, 21-го Апрѣля.

Вчера Король и Королева въ 1½ часовъ со всею Королевскою Фамиліею принимали въ тронной залѣ Депутатію Палаты Перовъ, которой было поручено поздравить Ихъ Величества съ обрученіемъ Герцога *Орлеанскаго*. Многіе, другіе Перы присоединились къ Депутатіи, и отъ имени ихъ Президентъ, Баронъ *Паскье* произнесъ слѣдующую рѣчь къ Королю:

„Вашему Величеству угодно было приказать сообщить Палатѣ Перовъ важное извѣстіе, въ слѣдствіе котораго она долгомъ поставяетъ изъяснить В. Велич. признательность и живѣйшую радость. Сообщеніе, подтверждающееся симъ сообщеніемъ, увеличиваетъ счастье Вашего Королевскаго Дома, вмѣстѣ съ тѣмъ увеличиваетъ счастье многочисленнаго семейства, которое Вамъ обязано такою благодарностію. Ваши вѣрные подданные, Перы Франціи поздравля-

Пierwszy otrzymał od Króla ozdobę, która dotąd jedyną jest w tym rodzaju, to jest: wielki krzyż orderu zasługi cywilney z brylantami. — Pogłoska, jakoby Xiążę *Poignac* kupił nie wielki majątek, Neuberghausen, jest bezzasadną. Teraz najął on umeblowane mieszkanie w domu Hrabiego Karola *Rechberg*, a na lato замок Köfenig; o dalszych jego planach, nic z pewnością niewiadomo.

— Viele się teraz zajmują projektem zaślubienia Xięcia *Maxymiliana Leuchtenberg* z Xiężniczką *Maryą Badeniską*. Azali to jest prawdziwem wyjaśni przyszłość.

Dnia 23.

JEGO CESARSKA WYSOKOŚĆ WIELKI XIĄŻĘ Rosyyski *MICHAŁ*, ciągle tu bawi i ogląda tutejsze osobliwości. Wczora JEGO WYSOKOŚĆ, znajdował się na polu Marsowem na obrótach półku kirysyerów Xięcia *Karola* i artylleryi, w towarzystwie Ich Kr. Wws. Xięcia Następcy tronu i Xięcia *Karola*, Xięcia *Maxymiliana Leuchtenbergskiego*, Feldmarszałka Xięcia *Wrede* i innych. Dowodził Jenerał-Porucznik Hrabia *Pappenheim*. Artyllerya odbywała obróty podług systematu Jenerał Majora *Barona Zoller*, który już dawniej zjednał pochwałę CESARZA Rosyyskiego. Podczas przeciągania kirysyerów, na czele swojego półku jechał Xiążę *Karol*, i kazał defilować przed WIELKIM XIĄŻĘM. JEGO CESARSKA WYSOKOŚĆ zdawał się szczególnie mieć upodobanie w rozmowach z naszym Następcą tronu, którego dobroć coraz więcej jedna przychylności narodu. WIELKI XIĄŻĘ ze zrzeczności i piękności wojsk zdawał się być bardzo zadowolonym i oświadczył podziękowanie dowodzącym Jenerałom.

Stuttgard, 21-go Kwiетnia.

J. Kr. Mość dzisiaj o południu na dni kilka udał się do Bieherich, ażeby być obecnym zaślubieniu swojego pasierbza, Xięcia *Piotra Oldenburskiego* z Xiężniczką *Teressą Nassauską*. (А.Р.С.З.)

Р R U S S Y.

Berlin, dnia 30 Kwiетnia.

Podług otrzymaney tu wczora ku wieczorowi wiadomości telegraficznej z dzienników Paryzkich pod d. 26, Sąd Parów na posiedzeniu swójem d. 25, *Meuniego*, *Lavaux* i *Lacaze*, osądził na śmierć i niezwłoczne stracenie. *)

A U S T R Y A.

Tryest, 16-go Kwiетnia.

Kapitan *Lestieri*, który d. 21 zesł. m. opuścił Sмирну, i dla ztej pogody przymuszony był zatrzymać się w Spezyi do d. 30, donosi przeciwie z Kapitanem *Collura*, że wiele mieszkańców z Hydry, gdzie skutkiem trzęsienia ziemi, zapadło tylko 10 do 12 domów, udało się na tę wyspę. Dalej opowiada, że w Santorino w bliskości miasta, pękła ziemia, i ta część, na której stało miasto, z całą ludnością nagle pograżyła się do morza, tak że ani śladu nie pozostało smutnego tego wypadku **). Łąd Grecyi i dalsze wyspy Greckie nie nie ucierpiały. (А.Р.С.З.)

FRANCYA.

Paryż, dnia 21-go Kwiетnia.

Wczora o pół do dwónastej rano, Król i Królowa, otoczeni przez wszystkich Członków familii Królewskiej, przyjmowali w sali tronowej wielką deputacyą Izby Parów, która miała polecenie, złożyć Królewstwu Ich Mość powinszowanie Izby, z okoliczności zaślubienia Xięcia *Orleańskiego*. Wielu innych Parów połączyło się z deputacyą, w imieniu których Prezydent, Baron *Pasquier* zabrał głos i miał do Króla następującą przemowę:

„Najjaśnieyszy Panie! Izba Parów, po ważném udzieleniu, które nastąpiło na rozkaz W. Kr. Mości, uczuła najwyższą żądzę złożenia hołdu swej wdzięczności, oraz wynurzenia radości. Okoliczność, która przez to udzielenie została potwierdzoną, powiększając szczęście Waszego Królewskiego domu, razem utwierdzi szczęście wielkiej familii, która Ci wiarna jest tyle wdzięczności. Wierni twoi poddani, Parowie Francyi,

*) По послѣднимъ извѣстіямъ изъ Берлина отъ 1 Мая, тамъ 29 ч. Апрѣля получено по телеграфу извѣщеніе изъ *Жур. Прѣмій* отъ 27 ч., что приговоръ пожизненнымъ заключеніемъ. О судьбѣ двухъ другихъ приговоренныхъ, ничего неупомянуто.

**) Весь островъ Санторини заключающій по его формѣ, есть кратеръ, нѣкогда возникшій изъ моря. Ученые Теологи, за нѣсколько уже времени, замѣтили новыя возвышенія земли на семъ островѣ.

*) Podług ostatnich wiadomości z Berlina pod 1 Maja, 26 Kwiетnia otrzymano tam przez telegraf wyciąg z *Dziennika Rozpraw* pod d. 27, że wydany na *Meuniego* wyrok śmierci, zmieniony został na dożywotnie więzienie. O losie dwóch innych, nie nie doniesiono.

**) Cała wyspa Santorino, wnosząc z jey formy, jest kraterem, który niegdyś wybuchnął z morza. Uчені Geologowie dostrzegli już przed niejakim czasem nowe wyniesienie się ziemi na tej wyspie.

ють Васъ съ брачнымъ союзомъ, который общаетъ новыя доблестныя отрасли не только въ настоящемъ но и въ будущихъ поколѣнїяхъ. Примите Государь при семъ поздравленїи изъявленїе живѣйшей признательности, съ каковою Перы Палаты окружаютъ престолъ Вашего Величества.“

Король отвѣчалъ слѣдующее:

„Для Меня чувствительно усердіе, съ каковымъ Палата Перовъ прикоситъ свое поздравленїе. Благодарю васъ, что вы представились Мнѣ въ такомъ значительномъ количествѣ; вамъ извѣстно, какъ для Меня прїятно быть посреди васъ, особенно при настоящемъ торжественномъ случаѣ, когда Я осласливленъ тѣмъ, что вы раздѣляете Мои сердечныя чувствованїя при такомъ событїи, которое не только увеличиваетъ Мое семейное счастье, но вмѣстѣ съ тѣмъ служить залогомъ продолжительнаго существованїя престола и моей династїи. Надѣюсь, что съ помощію Божіею вы упрочите послѣднюю и что прочностію, каковую вы даете всѣмъ Моимъ постановленїямъ для новаго поколѣнїя вы устроите безопасность и благо Франціи и совершенно обезоружите тѣхъ, которые силятся еще оное разрушить. Сердце Мое исполняется радостію и чувствованїя выраженные вами еще болѣе увеличиваютъ настоящее Мое счастье.“ — Потомъ Ихъ В-ва принимали Депутацію отъ Палаты Депутатовъ, которая равнымъ образомъ приносила поздравленїя. На послѣдокъ собранїе разошлось изъ залы при восклицанїяхъ: „Да здравствуетъ Король! — Да здравствуетъ Королева!“

22-го Апрѣля.

Всѣ заказныя работы въ Парижѣ къ торжеству бракосочетанїя Герцога Орлеанскаго простираются на 5 милліон. фр., и должны быть приготовлены до 15-го ч. будущ. м.

— Правительство получило по телеграфу извѣстїе, что между работниками на фарфоровыхъ фабрикахъ въ окрестностяхъ Лимога, у которыхъ теперь совершенно нѣтъ работы, обнаружилось возмущенїе. Префектъ Департамента Верхней Виенны, находящїйся въ отпускѣ въ Парижѣ, тотчасъ получилъ повелѣніе, отправиться къ своему посту.

— Извѣстный частыми штрафами издатель прекратившагося жур. *La Tribune*, Г. Лионнъ третьего дня здѣсь умеръ.

— Г. Мишель Шевалье, прибывшїй съ порученїемъ Правительства въ Лондонъ, потерпѣлъ тамъ несчастїе, бывъ опрокинутъ изъ экипажа, и тяжело раненъ въ голову. Состояніе его внушаетъ большое опасенїе.

— Третьяго дни въ залѣ Вантадуръ былъ большой балъ, который ежегодно даютъ легитимисты въ пользу пенсіонеровъ прежняго Королевскаго Дома. На немъ находилось 3,000 лицъ, и такъ какъ билетъ стоилъ 20 фр., то сборъ составилъ 60,000 фр. Между присутствующими замѣтили также Гг. Тьера, Ареу и Рамбюто.

— Извѣстїя съ Испанскихъ границъ совсѣмъ не важны.

24-го Апрѣля.

Въ одномъ здѣшнемъ журналѣ содержится: „Вчера распространился слухъ, что Г. Монталиве отправился утромъ къ Г-ну Тьеру, и онъ будто не сказался дома. Изъ сего поступка можно заключать, что Кабинетъ отъ 15 Апрѣля, имѣлъ намѣренїе, присоединиться къ Г-ну Тьеру, ибо субботнее засѣданїе, вѣроятно доказало, что Г. Бартъ не въ состоянїи, защищать надлежащимъ образомъ Кабинета.“ (?)

— Вчера на Марсовомъ полѣ, происходили первыя нынѣшнія конныя скачки, въ которыхъ, какъ зрители, участвовали Герцоги Орлеанскїй и Немурскїй.

— *Nouvelle Minerve* сообщаетъ весьма длинное письмо Принца Людовика Бонапарте къ его матери. Онъ писалъ изъ рейды въ Рио-Жанейро. Принцъ въ семъ письмѣ изъявляетъ большое опасенїе о судьбѣ своихъ соучастниковъ, объ освобожденїи которыхъ онъ не зналъ еще.

— *Phare de Bayonne* пишетъ отъ 20 Апрѣля: „По извѣстїямъ изъ Испанїи во всей почти центральной арміи, произошли мятежныя движенїя; въ Королевствѣ Валенціи, безъ содѣйствїя военныхъ властей, образовался корпусъ охотниковъ, состоящїй изъ извѣстныхъ революціонистовъ. Одинъ изъ сихъ корпусовъ, который избралъ начальникомъ Генерала Лоренцо (за свой поступокъ на островѣ Кубѣ, изгнаннаго въ Аликанте), въ походѣ своемъ, встрѣтивъ колонну Бригадира Гидальго, которая равномѣрно преслѣдуема была *Форкаделомъ*, взбунтовалъ сїю колонну, и она удалила своихъ Офицеровъ а на ихъ мѣсто выбрала другихъ по собственному желанїю. Между тѣмъ кажется, что духъ неповиновенїя такъ потомъ увеличился, что самъ Ге-

винсуя звазку, который имъ обещаетъ, разкрѣwienie tych cnotъ wysokich, które Cię otaczają i które będą zaszczytem tak w teraźniejszości, jak i w potomnych czasach. Chciej przyjąć, Najjaśniejszy Panie, przy najwyższej naszej wdzięczności wynurzenie życzeń, z którymi Izba Parów otacza tron Waszej Kr. Mości.“

Król odpowiedział w tych słowach:

„Gorliwość, z jaką Izba Parów składa mi swe życzenia, głęboko mię porusza. Dziękuję W.Panom, żeście się zgromadzili tak licznie; wiecie W.Panowie, jaką to mi radość sprawia, widzieć się w pośrodku was, osobliwie dla tego uroczystego powodu, gdzie mię czyni to szczęśliwym, że W.Panowie podzielacie moje uczucia z tego wypadku, który, nie tylko dla mnie jest szczęściem familiynem, lecz razem dla tronu i dynastji jest nową rękojmią trwałości. Mam nadzieję, iż te ostatnie z pomocą Opatrzności codziennie będą utwierdzać, i że nowa ta rękojmia, przez moc, którą udziela naszym instytucjom, coraz więcej utwierdzać będzie bezpieczeństwo i pomyślność Francji, i całkiem ośłabi tych, którzyby się jeszcze kusili je narużyć. Serce moje nappełnione jest ztąd radością, a uczucia, które mi W.Panowie wynurzacie, powiększają jeszcze szczęście, które znajduję w tym momencie.“ — Potem Królewstwo, Ich Mość przyjmowali deputacyą Izby Deputowanych, która podobnymże sposobem złożyła swe życzenia. Na ostatek zgromadzenie oddaliło się z sali przy okrzykach: „Niech żyje Król! — Niech żyje Królowa!“

Dnia 22.

Wszystkie zamówienia, uczynione w Paryżu na obchód zaślubienia Xięcia Orleańskiego, wynoszą 5 milionów fr. i powinny być wygotowane do d. 15 następującego miesiąca.

— Rząd przez telegraf otrzymał wiadomość, że między robotnikami w fabrykach porcelanowych w okolicach Limoges, którym teraz całkiem braknie na zatrudnieniu, okazało się żywe wzburzenie. Prefekt departamentu Wyższej Vienny, znajdujący się na wycieczce w Paryżu, otrzymał rozkaz, udać się natychmiast na miejsce swego urzędowania.

— Znajomy z częstych wskazów, wydawca byłego dziennika *La Tribune*, P. Lionne, zawczora tu umierał.

— P. Michel Chevalier, który z polecenia Rządu przybył do Londynu, doznał tam nieszczęścia być wyrzucenym z pojazdu; przy czem mocno się zranił w głowę. Stan jego wielką wzbudza obawę.

— Zawczora w sali Ventadour, był wielki bal, który corocznie dają legitymści, na dochód pensjonarzy dawney listy cywilney. Znajdowało się 3,000 osób, a że bilet kosztował 20 franków, zatem dochodu przyniosło 60,000 fran. Między obecnymi postrzegano także PP. Thiers, Argout i Rambuteau.

— Wiadomości od granic Hiszpańskich nie ważnego nie donoszą.

Dnia 24.

Jeden z dzienników tutejszych wyraża: „Wczora rozbiegła się pogłoska, że P. Montalivet udał się rano do P. Thiers, a ten kazał powiedzieć, że go nie ma w domu. Z tego kroku chcą wnosić, że gabinet 15-go Kwietnia miał zamiar przyłączyć się do P. Thiers, gdyż sobotnie posiedzenie, oczywiście dowiodło, że P. Barthe nie jest w stanie, bronić należycie gabinetu.“ (?)

— Wczora na Polu-Marsowém, odbywały się pierwsze tegoroczne gonitwy konne, na których, jako widzowie znajdowali się Xiążęta Orléans i Nemours.

— *Nouvelle Minerve* udziela bardzo długi list Xięcia Ludwika Bonapartego do swojej matki. List ten datowany z przystani w Rio Janeiro. Xiąże wynurza w tym liście wielką obawę o losy swych spółobwiniących, o których uwolnieniu nie wie jeszcze.

— W *Phare de Bayonne* czytamy pod d. 20 Kwietnia: „Podług wiadomości z Hiszpanii, w całem prawie wojsku środkowem, zaszło buntownicze poruszenie; w Królestwie Walencji bez współdziałania władz wojskowych, utworzył się korpus ochotników, który się składa z głośnych rewolucjonistów. Gdy jeden z tych korpusów, który Jenerała Lorenzo (za postępek na wyspie Kubie wygnanego do Alicantu), wybrał na dowódcę, w marszu swym spotkał kolumnę Brygadyera Hidalgo, który również był przesładowany przez *Forcadella*, udzielił i tej kolumnie ducha buntowniczego, która usunęła swych oficerów i powołała na ich miejsce mężów swojego wyboru. Tymczasem zdaje się, że duch nieuległości tak się wzmożł później, że sam Jenerał Lorenzo nie mógł temu zapobiedz, i dla

нераль *Лоренцо* не могъ сего отвратить и потому отказался отъ команды.“

— Въ письмѣ изъ Байонны отъ 20-го ч. содержитсѣ: „Мы получили сегодня Онатскую газету, отъ 18 ч. которая содержитъ много постановленій. Главнѣйшія ихъ статьи слѣдующія: „Ст. 1. Договоръ подписанный въ Лондонѣ 12 Января 1836, моими Государ. Министрами, Епископомъ Леонскимъ и Г. *Эрро* съ одной и Г-мъ *Угараромъ* съ другой стороны уничтожается. Ст. 2. Г. *Угараръ* не станетъ уплачивать бонъ сего займа.“ — Другое постановленіе такого содержанія: „Составленъ будетъ капиталъ наименованнаго достоинства въ 20 милліон. піастровъ, Королевскими банковыми ассигнаціями. Эти 20 мил. піастровъ будутъ раздѣлены на 200,000 Бонъ, изъ коихъ 50,000 каждый въ 200 піастр., 50,000 по 100 п. и 100,000 каждый по 50 п. Эти ассигнаціи будутъ между тѣмъ по 50 проц. наименованнаго достоинства. Имѣющій сѣи ассигнаціи со дня принятія, получить въ годъ 5 проц., которые полугодично по желанію владѣтеля удачиваемы будутъ въ Мадридѣ или въ Лондонѣ, Парижѣ и Амстердамѣ. Номинальный капиталъ, въ продолженіе 8 лѣтъ со дня вступленія моего въ Мадридъ или признанія меня въ сей столицѣ, налично будетъ возвращенъ. Сѣи Королевскіе Бонъ, будутъ обвѣнены за первый Государ. долгъ. Ст. 14. Займомъ *Угарара*, составившійся Государ. долгъ, долженъ быть уничтоженъ. Эстелла 8 Апрѣля. (Подписано Королемъ) А. Д. Педро *Алькантаро*; *Діацъ де Лабандеро*.“

— На сегодняшней биржѣ Испанскій дѣйствительный долгъ понизился 1 проц. ибо распространился слухъ о безпорядкахъ и о Министерской перемѣнѣ въ Мадридѣ. Извѣстіе о новомъ займѣ *Донъ-Карлоса*, также содѣйствовало къ пониженію фондовъ.

(А. Р. С. З.)

— Донесеніе о преступленіи *Менье*, представленное Суду Перовъ, состоитъ въ слѣдующемъ: Слѣдственный судья прежде всего старался достать всевозможныя свѣдѣнія объ образѣ жизни *Менье*, съ 1830 по 1836 годъ. Жизнь его, въ продолженіе сихъ шестилѣтъ, представляла рядъ гнусностей и неистовствъ, которые онъ позволялъ себѣ въ публичныхъ домахъ и кабакахъ. Въ 1836 году, онъ пошелъ въ работники къ двоюродному брату своему, сѣдельному мастеру *Лаво*. Въ донесеніи описаны всѣмъ извѣстныя подробности объ исполненіи преступленія, а потомъ изложены причины сего преступленія, и объяснено участіе, которое въ немъ принимали другія лица. *Менье* объявилъ при допросѣ, что въ 1830 году онъ составилъ свой злодѣйскій планъ, и что онъ съ 10-ти лѣтъ отъ рожденія ненавидѣлъ Орлеанскую Фамилію, такъ какъ ему натвердили, что Орлеанскій Домъ всегда былъ причиною несчастій Франціи. Въ послѣдствіи, онъ часто измѣнялъ это показаніе, и только при допросѣ 4-го Февраля, высказала всю правду. 5-го Февраля *Менье* прибавилъ еще, что показаніе его, будто бы уже шесть лѣтъ онъ помышлялъ объ исполненіи своего плана, сдѣлано имъ только съ цѣлью избавить *Лаво* и *Лаказа* отъ подозрѣнія. При допросѣ 20-го Февраля, онъ прибавилъ, сверхъ прежняго показанія, что *Лаво* и *Лаказъ* нѣсколько разъ убѣждали его выполнить свое обещаніе. 28-го, Февраля, онъ объявилъ еще, что *Лаво* совѣтовалъ ему уничтожить мѣтки на бѣлѣ, и водилъ его часто на площадь, гдѣ обучаются пистолетной стрѣлбѣ. Подозримые нѣсколько разъ были сводимы на очную ставку, и *Менье* не измѣнилъ своихъ показаній. *Лаво* и *Лаказъ*, напротивъ того, объявили показанія *Менье* совершенно ложными, и говорятъ, что они не принимали ни какого участія въ преступленіи; но многія противорѣчія, въ которыя они впали, увеличиваютъ подозрѣніе. *Лаво* въ началѣ не признавался въ томъ, что онъ водилъ *Менье* обучаться стрѣлбѣ, но въ послѣдствіи объявилъ, что точно ходилъ съ нимъ, единственно для удовольствія. — Г. *Делангъ*, начальникъ адвокатскаго сословія, назначенъ защитникомъ *Менье*, а Г. *Ше-д'Эстъ Анжъ* защитникомъ *Лаказа*. *Лаво* избралъ себѣ въ адвокаты Г. *Ледрю-Роллена*. Вчера приходила къ *Лаво* жена его. Онъ показывалъ много твердости, и успокоилъ молодую жену своею увѣреніемъ въ совершенной своей невинности.

(Сбв. Пз.)

Великобританія и Ирландія.

Лондонъ, 22 го Апрѣля.

Его Кор. Высочество Герцогъ Кумберландскій прибывшій третьяго дня сюда съ континента вечеромъ уже присутствовалъ въ Верхней Палатѣ.

— Лордъ *Линдегустъ* третьяго дня вечеромъ изъ Парижа сюда прибылъ.

— Офіціальное народосчисленіе Соединенныхъ Штатовъ, на 1836 годъ, со включеніемъ Индѣйцевъ, показываетъ 16,680,000 душъ.

тего зложилъ доводство.“

— Въ листѣ изъ Байонны подъ д. 20 очитамъ: „Оtrzymałiśmy w tym momencie *Gazette d'Orléans* pod d. 18, która zawiera wiele dekretów, a między ważniejszymi ich artykułami następujące: „Art. 1. Układ, podpisany d. 12 Stycznia 1836 w Londynie, przez moich Ministrów Stanu, Biskupa Leona i P. *Erro* z jednej, a przez P. *Ouvrard* z drugiej strony, ninieyszém ogłosza się za żaden i nieważny. Art. 2. P. *Ouvrard* ma zaprzestać wydawania bonów tej pożyczki.“ — Drugi dekret jest następującego brzmienia: „Ma być utworzony kapitał, najmniej wartości 20 milionów piastrow w Królewskich papierach skarbowych. Te 20 milion. piast. podzielone będą na 200,000 bon, z których 50,000 każdy po 200 p., 50,000 każdy po 100 p., i 100,000 każdy po 50 piastrow. Papiery te natęraz wydawane będą na 50 pct. nominalney wartości. Posiadacze tych papierów od dnia przyjęcia, otrzymają rocznie 5 pct., które co pół roku wypłacane być mają w Londynie, Paryżu i Amsterdamie, podług wyboru posiadającego. Kapitał nominalny w przeciągu lat 8-miu, od dnia weyścia mojego do Madrytu, lub uznania mię w tej stolicy, w gotówce będzie wypłacony. Królewskie te bony, ogłoszają się za pierwszy dług Państwa. Art. 14. Dług Państwa, który się już utworzył przez pożyczkę *Ouvrarda*, ma być likwidowany. Estella 8-go Kwietnia. (Podpisano przez Króla) A. D. Pedro *Alcantaro*; *Diaz de Labandero*.“

— На dzisiejszej giełdzie Hiszpański dług rzeczywisty, spadł o 1 pct., gdyż rozszerzyła się pogłoska o niespokojnościach i o zmianie ministeryalney w Madrycie. Również i wiadomość o nowej pożyczce *Don Carlosa*, przyłożyła się do upadku powyższych papierów. (А. Р. С. З.)

— Rapport о występку *Meuniego*, поданы Сѣдowi Паровъ, zawiera się w tém, co następuje: Sędzia instruktorynny starał się przedewszystkiém powziąć, o ile można, wiadomość о sposobie życia *Meuniego*, od roku 1830 do 1836. Jego życie przez ciąg lat sześciu, przedstawia szereg niegodziwości i szaleństwa, których sobie pozwalał w publicznych domach i szynkach. W roku 1836 został on robotnikiem u swego stryjecznego brata, siodlarza *Lavaux*. W raporcie opisane są wszystkie wiadome już szczegóły о wykonaniu występków, a potem wyłożone są przyczyny tego występków, i opisany udział, jaki w nim miały inne osoby. *Meunier* przy badaniu oświadczył, iż jeszcze w roku 1830 ułożył swój plan zbrodniczy, i że od 10-go roku swego wieku nie nawidział familii Orleañskiej, gdyż mu wmówiono, że dom Orleañski był zawsze przyczyną nieszczęść Francyi. W następnym czasie często odmieniał swoje wyznania, i tylko na badaniu 4-go Lutego wykrył całą prawdę. 5-go Lutego *Meunier* dodał jeszcze, iż jego wyznania, jakoby od sześciu już lat myślał о wypełnieniu swojego planu, uczynione przezeń zostały w celu wybawienia przez to *Lavaux* i *Lacaze* od podeyrzenia. Na badaniu 20-go Lutego dodał, że *Lavaux* kilka razy namawiał go do wypełnienia swego przyrzeczenia. 28-go Lutego oświadczył, że *Lavaux* radził mu zniszczyć znaki na bieliznie i wyprowadzał go często na plac, gdzie się ćwiczą w strzelaniu z pistoletu. Oskarżenia kilka razy byli z sobą naczynie stawieni, i *Meunier* nie odmienił swych zeznań. Przeciwnie *Lavaux* i *Lacaze* oświadczyli, że zeznania *Meuniego* zupełnie są fałszywe, i twierdzą, że oni żadnego w występku nie mieli uczestnictwa; ale rozmaite sprzeczności, w które wpadali, powiększają podeyrzenie. *Lavaux* nie przyznawał się z początku do tego, że wyprowadzał *Meuniego* dla uczenia się strzelania, ale później wyznał, że rzeczywiście chodził z nim jedynie dla rozrywki. Pan *Delangle*, naczelnik stanu adwokatów, naznaczony jest obrońcą *Meuniego*, a P. *Chais-d'Est* obrońcą *Lacaze*. *Lavaux* obrał sobie za obrońcę P. *Ledrué Rollin*. Wczora przychodziła do *Lavaux* jego żona. Okazuje on wiele energii, i uspokoił młodą swą żonę, zapewniając, że jest zupełnie niewinnym. (P. P.)

БРИТАНІЯ ВІСІІКА І ІРЛАНДІЯ.

Лондн, дня 22-го Квітня.

Г. Кр. Вис. Хіаже *Cumberland*, котрий завчора по полудню з ладу ту прибув, засидав жуз вичером в Ізбѣ Выхшеу.

— Лорд *Lyndhurst* завчора вичером з Парыжа ту прибув.

— Урядове поличеніе людности Становъ Зједночоных року 1836 з вѣаченіемъ Индиан, подаю на 16,680,000 душъ.

— Опасались, чтобы работники въ Манчестерѣ неимѣющіе теперь занятія, не произвели волненій. Даже начали они собираться въ большомъ числѣ, однако все прошло спокойно, когда начальство увѣрило, что будутъ приняты мѣры для доставленія пособія нуждающимся. (A.P.S.Z.)

И т а л і я.

Лукка, 12-го Апрѣля.

Gazetta di Lucca содержитъ слѣдующее извѣстіе о недавно упомянутомъ землетрясеніи: Вчера въ 5 часовъ и 53 минуты по полудни здѣсь случилось волнообразное землетрясеніе въ направленіи отъ Востока къ Западу. Оно было такъ сильно, что во многихъ домахъ колокольчики звонили и еще болѣе увеличивало страхъ колебаніе домашнихъ приборовъ висѣвшихъ на стѣнѣ и трескъ пола. Къ счастью землетрясеніе не было продолжительно — оно миновало въ 4 секунды и притомъ не случилось никакого несчастія. Курьеръ, прибывшій сегодня утромъ изъ Минуччіано, лежащаго въ области Лукки привезъ печальное извѣстіе, что землетрясеніе причинило тамъ значительной вредъ. Силою удара въ тамошнемъ городѣ разрушена башня и нѣкоторые дома. При этомъ печальномъ случаѣ многіе ранены, и опасаются, что одна мать съ груднымъ младенцемъ сдѣлалась жертвою землетрясенія, потому что при всемъ стараніи, ее не нашли. Чтобы избѣгнуть несчастій при разрушеніи зданій народъ бѣжалъ въ гавань, лежащую нѣсколько поодаль. (A.P.S.Z.)

Т у р ц і я.

Константинополь, 2-го Апрѣля.

На счетъ новѣйшихъ договоровъ между Портою и *Мегмедомъ-Али* ничего еще не извѣстно; и только вѣрно то, что они не имѣютъ той важности, которую имъ приписываютъ иностранные журналы; особенно не кѣсати доносить Англійскіе журналы, которые говорятъ о бракосочетаніи третьей Султанской дочери, съ младшимъ сыномъ *Мегмеда-Али*; это распространено съ умысломъ его приверженцами, чтобы нѣсколько поддержать самую слабую сторону и кредитъ Египетскаго Сатрана. — Г. Мартень *Себастьяни*, который принималъ участіе въ Редакціи *Отоманскаго Монитера*, умеръ. (A.P.S.Z.)

Разныя извѣстія.

Изъ *Адрианополя* пишутъ о слѣдующемъ замѣчательномъ случаѣ: „Одинъ житель *Адрианополя* удалился съ своимъ семействомъ въ деревню, чтобы предохранить себя отъ чумы, опустошавшей этотъ городъ, и спокойно прожилъ тамъ болѣе двухъ мѣсяцевъ. Однажды вздумалось ему застрѣлить изъ ружья ворона, летѣвшаго надъ его головою. Дети схватили упавшую птицу, и начали забавляться ею. На другой день трое дѣтей заболѣли чумою, одинъ вскорѣ послѣ другаго, и по прошествіи восьми дней, весь домъ опустѣлъ: всѣ жители его сдѣлались жертвою заразы. Полагаютъ, что застрѣленный воронъ принадлежалъ къ стаѣ этихъ всепожирающихъ птицъ, питавшихся тогда трупами нѣсколькихъ поселенцевъ, брошенныхъ недалеко отъ этого жилища. Это страннѣйшій примѣръ прилипчивости заразы и неизбежности судьбы.“ (С. II.)

— Газета *Варшавскій Курьеръ* доноситъ: „Въ Млавскомъ округѣ въ деревнѣ *Понятовѣ*, Бѣжунскихъ имѣній, гусыня небудучи въ состояніи снести яйца, носила его двѣ недѣли. Хозяйка желала прекратить ея страданія, приказала ее зарѣзать. Потомъ, когда вынули и раскрыли яйцо нашли въ немъ 6 яицъ, каждое величиною съ небольшою лециной орѣхъ, круглыхъ и очень твердыхъ, и 3 живыхъ гусенка, изъ которыхъ 2 срослись затылкомъ, а 3-й совершенно отдѣленъ отъ другихъ. Всѣ же части этихъ гусей явственно обозначены и правильно образованы.“

— До сихъ поръ многіе испытатели и знатоки упорно противорѣчили достопримѣчательному явленію природы, извѣстному подъ названіемъ *Царя мышей*, почитая это прямо баснею. Между тѣмъ 21-го Марта с. г. въ *Цайзенгаузенѣ* въ Баденѣ, за стѣною одного сарая, найдены такъ названный *Царь Мышей* состоящій изъ двѣнадцати хорошихъ по наружному виду и живыхъ крысъ, такъ соединенныхъ между собою посредствомъ сцѣпленія хвостовъ, что ни какъ невозможно ихъ расплести. При нихъ найдены четыре другія крысы, доставлявшія продовольствіе симъ двѣнадцати спутаннымъ крысамъ. Последнія почти одинаковой величины и хорошо выкормлены. Что онѣ тотчасъ послѣ рожденія пришли въ сіе спутанное состояніе, можно изъ того заключать, что въ мѣстахъ, гдѣ хотѣли распускать хвосты, они въ сгибахъ росли сходно съ величиною узла. (G. C.)

— Обавiano się, ażeby robotnicy w Manchester, nie mający teraz zatrudnienia, nie dopuścili się jakich burzliwości. Zaczęli już nawet zbierać się gromadnie, co jednak przemienęło nayspokojniey, na zapewnienie władzy, iż będą obmyślone środki, aby dać wsparcie potrzebnym. (A.P.S.Z.)

В е о с н ы.

Лукка, 12-го Квіетнія.

Gazetta di Lucca udziela następującą wiadomość o wspomnianym już trzęsieniu ziemi: „Wczora o godzinie 5, min. 53 po południu, dało się tu uczuć mocne, podobne do fali, wstrząśnienie ziemi w kierunku od wschodu ku zachodowi. Siła jego była tak wielką, że w wielu domach dzwoniły dzwonki, a jeszcze powiększyło obawę ruszanie się na ścianach sprzętów i trząsk podłóg. Na szczęście trzęsienie to krótko trwało, bo zaledwo cztery sekundy, i nie zrządziło żadnego nieszczęścia. — Z okręgu Minuociano, położonego w Xięztwie Łukiezkim, przybyły tu dzisiaj goście, przyniosł smutną wiadomość, że trzęsienie to znaczne sprawiło szkody. Mocne wstrząśnienie w tamtej stolicy obaliło bramną wieżę i kilka domów. Przy tym nieszczęśliwym zdarzeniu wiele osób zostało ranionych i lekano się, ażeby matka z dziećmiem u piersi nie stała się ofiarą trzęsienia ziemi, gdyż pomimo troskliwych poszukiwań nie można było jej wynaleźć. Ażeby ująć niebezpieczeństwa przy zagrażającym zawaleniu się domów, lud uciekał do portu dość oddalonego od mieszkań. (A. P. S. Z.)

Т у р с т а.

Константинополь, 2 Квіетнія.

Наынѣшніе уклады между Портою а *Mehmedem-Ali*, цѣмна jeszcze pokrywa zasłona; tymczasem tyle jest pewnѣ, że one nie mają tej wagi, jaką przypisują im dzienniki zagraniczne; szczegѣlniey nieprzyzwoitem jest doniesienie dzienników Angielskich, że mówią o zaślubieniu trzeciej córki Султана z najmłodszym synem *Mehmeda-Alego*, co jest zapewne umyślnie rozszerzonem przez jego stronników, ażeby nieco podnieść tak bardzo już podupadłe interesa i kredyt satrapy Египетского. — P. Martin *Sebastiani*, który należał do redakcyi Francuzkiego *Monitora Otomańskiego*, umarł. (A.P.S.Z.)

Rozmaite Wiadomości.

Piszą z *Adryanopola* o następnym godnym uwagi wypadku. „Jeden z mieszkańców *Adryanopola*, dla uniknienia grasujących w nim dżumy, wyjechał ze swą rodziną na wieś i przepędził tam spokojnie dwa przeszło miesiące. Razu jednego, spostrzegłszy przelatującego kruka, przyszło mu na myśl zastrzelić go; jakoż wypalił do niego i zabił. Dzieci podjęły upadłego ptaka i nim się zabawiły. Nazajutrz troje dzieci po kolei zachorowało na dżumę, a w przeciągu ósmiu dni cały dom opustoszał; wszyscy jego mieszkańcy z tѣżę zarazy umarli. Domyślają się, że zabity kruk był z liczby tych, które pożerały niepogrzebione ciała kilku wieśniaków z pobliskiej osady, umarłych z dżumy; ale nie można się nie zastanowić nad tym jawnym dowodem zaraźliwości dżumy i niezbędności przeznaczenia, które tę rodzinę czekało.“ (T. P.)

— Czytamy w jednym num. *Kuryera Warszawskiego*: „W obw. mławskim we wsi *Poniatowie* z dobr. *Biezuńskich*, gęś nie mogąc znieść jaja, nosiła toż przez 2 tygodnie. Właścicielka, chcąc jej cierpienіe oszczędzić, kazała ją zarznąć. Następnie, po wyjęciu i otworzeniu jaja, znalazła w niem 6 jaj, każde wielkości małego orzecha laskowego, okrągłych i bardzo twardych, i 3 gąsiąt żywe, z których 2 tylnemi częściami łebków, były z sobą zrosnięte, 3-cie zaś zupełnie oddzielone. Wszystkie zaś części u tych gąsiąt, są znaczne i dobrze wykształcone.“

— Znany pod nazwiskiem *króla szczurów*, osobliwości przyrodzenia, zaprzeczało dotąd uporczywie wielu badaczów i znawców, mając ją prosto za wymysł bajeczny. Tymczasem dnia 21 Marca b. r. w *Zaizenhausen* w *Badenskim*, znaleziono pomiędzy ścianną jednej stajni, tak zwanego *króla szczurów*, składającego się z dwónastu jak najlepiej wykształconych i żyjących szczurów, tak z sobą przez poplątanie ogonów połączonych, iż niepodobienstwem je rozpleść. Przy nich znaleziono cztery innych szczurów, które zaopatrywały żywnością owych dwónastu spletanych. Te ostatnie są prawie jednostajney wielkości i bardzo dobrze wykarmlone. Ze zaraz po urodzeniu dostały się w ten stan zaplątania, można ztąd wnosić, iż w miejscach, gdzie ogony rozwiązać chciano, rosły w zagięciu stosownie do wielkości węzła. (G. C.)